

De' ons d'Liewe gerett hun

Et ass elo just 13 Me'nt hir, dass d'Ligue «Ons Jongen» hir Actio'n «Mir soe merci» ugefängten huet. Grad eso' läng ass et och hir, dass d'Rubrik «De' ons d'Liewe gerett hun» jidder Letzeburger Jong (op Member oder net) offe stét. Trotzdem hu bis elo der nach net vill dovou Gebrauch gemäch.

Ech wéss et si vill Jongen vun de Joergäng 1920—1926, de' vill me' durchzmächen haten we' ech, et sin der vill de' me' gedrillt a gepénegt go'wen ewe' ech, et sin der och vill de' me' läng ewe' de' 11 Me'nt, de' ech fort war weit vun dohém waren, an et hât net jidderén de' gróss Chance hei an der Minettsge'gend bei der Flak ze sin. Trotzdem kann ech ro'eg behâpten, dass mir de' 11 Me'nt de' mir zu De'fferden an der Hadir a spe'der bei der „Source Belval“ waren no «allen Regeln der Kunst» gestritzt si gin; awer mir waren zu elauter Letzeburger zesummen, an dat wéllt villes soen.

Démols am Oktober 1943, we' mir no De'fferdeng verfracht go'wen, war ech just 17 Joer ál; d'Preisen waren a Russland am Réckzog, ston-

„Ons Jongen“ Duelem soe merci

De 15. Mé 1947 hun zo' Duelem am Sall Weiland-Hoss sech d'Jongen zesumme font fir hire Liéwensretter Merci ze soen. Nodém de Komerod Nennig, Secrétaire vun der Sectio'n, all uwiésend Leidd a Komeroden Wéllkomm gehéscht, huet hién spéciell de Gemengeconseil vun Duelem a Briedemes, an de Komerod Wohlfart als Delege'erten vum Comité-Central begre'sst.

Des weideren huet hién drun ernéert, wat «Ons Jongen» hire Liéwensretter schéllig sin, a wat Si net alles fir «Ons Jongen» gelidden an erdroen a selwer oft mam Do't bezuelt hun.

«Den 1. September huet d'Letzeburger Vollek fir seng Jonge gestreikt. Et erfëllt ons matt Stolz, wann och Duelem sech virun sengem Nationalheld, dem Arthure Michels, verneipe kann. Vum 1. September un, hun «Ons Jongen» sech verstânen an sech an der Resistenz ge'ntiwer dem Preiss geschlossen als Bloc zesumme font, égal op si un der Front oder an de Kasären, am Maquis oder an enger Stopp waren. Mais haut op desen Dag dërfe mir eis gefâle Komerode net vergiessen.»

Zo' hirem Gedenken' erhiéwt sech d'ganz Versammlung vun hire Sëtzer.

«Haut ass den Dag do, wo' «Ons Jongen» de Leidd aus der Sectio'n Duelem Merci soen. Den Diplom an d'Plaquette ass zwar nemmen e klenge Beweis vun eisem Merci, mais dir le'w Leidd, de' eis d'Liéwen erhâlen hun, mir hun léch an ons Hierzer geschloss a sin léch e'weg dankbar.»

Duerno get d'Verdélung vun de Plaquetten an den Diplome virgeholl. No der Plaquetteverdélung betrëtt de Komerod J. Wohlfart d'Bühn a matt wârme Wiérder dre't hién d'Schaffen an d'Zieler vun der Ligue an d'Hierzer vu senge Nolauschterer. Hié rifft «Ons Jongen» op zesummen ze stoen, un der Ligue «Ons Jongen» fest ze hâlen a besonnesch eise Liéwensretter dankbar ze sin. Hién retrace'ert a kurze Wiérder nach eng Ke'er de Leidenswé vun «Ons Jongen» a proteste'ert ge'nt de' ongeheier Ongerechtegkëten ge'ntiwer «Ons Jongen». Matt engem leschten Merci beschle'sst de Komerod J. Wohlfart seng oft durch stärken Applaus énnnerbrache Riéd.

Als Ofschloss erkléngt dann ons Nationalhymne, de' vun alle mattgesonge get.

gen an Italien bei Cassino 70 km vu Ro'm eweg, an haten um Balkan all Hänn voll ze din; d'anglo-amerikanesch Aviatio'n huet aus England an aus Südtalien erop zo'geschloen. Et stong schlecht fir d'Preisen, an trotzdem war démols nach kën Enn ofzugesin. Am Juli-August 1944 go'f d'Sâch vun Dag zu Dag me' kritesch. No dem méssgléckten Attentat op den Hitler (20. Juli) sin ons preisesch Drillméschteren vun Dag zu Dag me' éklech gin. A Russland, oder besser a Rumänien an a Polen huet d'Ro't Arme' d'Preisen onerbëttlech virun sech hir gedriwen.

Zu Belval ass all Dag gemunkelt gin d'ganz Flak aus der Minettsge'gend ge'f op Dillingen (Saar) an de Westwall oftransporte'ert gin. Et huet also gehéscht, matt alle Mëttele ze versichen eso' schnell we' me'glech de Preisen aus den Aen ze verschwannen. De 27. August war de ganzen Zodie eso' weit agepâkt an ech hât mir virgeholl dé selwechten Dag ze verschwannen. Ech hu mer Ausgang gefrôt, an hu vun du un d'Fühlung matt all menge Komeroden verluer (we' ech spe'der gehe'ert hun, sin si alleguerten uni vill Me' gesond dohém zu Letzeburg ukomm). Zu Esch hun ech mech un d'Joffer Schumann, eng Le'erin vu

Letzeburg, de' mir aus fre'erer Zeit hir bekannt war, gewandt. D'Joffer Anna Schumann huet mech un den Hêr Kaplon Bauer verwiesen; durch dem Hêr Kaplon sei Brudder sin ech bei d'Familje Rix aus der Parcstrôss komm, wo' ech endlech de' verhâsst blô-grô Fatz konnt ausdin. Ge'nt der Owend sin ech an d'Escher Neiduerf bei d'Familjen Braun-Welter komm; we' ech spe'der gewuer go'f ass hire jéngste Jong seit Februar 1943 a Russland vermësst.

Kurz Zeit durno hun ech nach e Komerod bekrut, de Marcel Schockweiler vun Hôen; hién kruet d'Nues voll bei Schitomir. De Papp Braun, de Franz, an seng Jongen hun eng fûhrend Roll gespilt fir Letzeburger Jongen ze verstoppén an hei wor et och wo' vill Jongen hire Wé fir a Frankreich ugetratt hun. De' mëscht haten d'Chance fir durch d'preisecht Netz ze kommen, âner si leider dran henke bliwen.

Bei Brauns krut ech alles wat ech nemme wollt (nuren e Radio huet gefélt fir d'BBC London ze lauschteren) an ech ka frei versicheren, dass ech mech démols eso' gudd we' haut bei Brauns am Escher Neiduerf we' a menger zwéter Hémecht gefüllt hun a nach fillen. Ech wêrt weder si nach soss én dé mir gehollef

huet je vergiessen. Mais leider hât nach läng net all Letzeburger dat Gléck fir hei énnerdach ze kommen, a wievill vun onse Jongen leien haut dobaussen a Nordafrika, Italien, Russland, Frankreich oder um Balkan vun enger allie'eter Kugel getraff; we'vill Letzeburger Familjen sin durch d'Onvorsichtegkët vu Jongen, de' si verstoppét haten, ausenâner gerappt gin a sin zu Belsen, Dachau, Buchenwald, Ravensbrück oder Natzweiler emkomm. Ni durfe mir vergiessen wat d'Preisen an hir Frënn 5 Joer matt ons gemâch hun; ni durfe mir vergiessen, wat ânerer fir ons gemâch hun, e'weg solle mir hinnen, de' ons vum Do'd errett hun dankbar sin.

Jules Weber, Letzeburg.

Bravo fir de' vun...!

D'lescht war ech eso' zwëschent d'Gutland an d'Esleck op ént Fest geroden. Et war kurz no dem 1. an d'Bourse war nach ziemlech he'ch am Cours. D'Musék huet gequitscht a gejazzt et war e Genoss. Ronderem, iewerenén, ech go'f dervun ganz dronkeg. D'Veronika, d'Erika, d'Gretel a nach âner importe'ert deitsch Auslänner, (beileiwe ower nemme net «Preisen» soen, dat wâ e Spottnumm), hun sech matt hirem Kurt, Hans a wié wês nach an enger flotter franse'scher Valse gedre'nt. Et war eso' «fein» eso' «amüsant». Mé an den Ecken hun d'Duerfjongen sech eremgedreékt, matt lãnge Gesichter, a be'se, ganz be'se Blécker. Et huet é gespuert e fatzegt Wiéder kommen. Ganz mane'erlech hun Duerfjongen d'Auslänner (eso' gin si offiziell genannt) opgefuerdert matt hirem Liebchen hém ze goen. We matt Komplimenten neischt ze mâche war, go'f de Kommandoto'n ugeschloen. (Matt Noschlag a Begleitung) Kënnbacken hu Spill kritt a no kurzer Zeit war d'ganz Regiment «am Boden zerstört». Keng Heck war ze he'ch, ké Gruew ze brét, ons ârem deitsch Leidd si gelâf wat gés de wat hues de. Fënnf Minuten nom Generalangriff waren si matt engem Polizeihond net me' ze fannen. All «Auslänner» haten onse Jongen (et waren eso'guer besser gestellt Hêren derbei) misse verspriechen, net me' bei d'Musek ze goen, bis se épure'ert wâren. Natirlech haten d'Preisen och eng Conter-Attaque lance'ert. Jiddenfalls et war eng reng letzeburger Feier no Hallefnuecht, ons Feier war épure'ert. Mir hun zwar de Preisen de Krich erklârt, mé e Friddensvertrag hu mir nach net. Nachdruck verboten — Nachahmung empfohlen.

Den Uhu.

Remerciementsactio'n vun „Ons Jongen“ Esch-Uelzecht

Op d'Invitatio'n vun der Ligue „Ons Jongen“ Sectio'n Esch-Uelzecht hun sech am Festsall vun der Gewerbescho'l zu Esch all de' Leidd afond de' onse Jongen am Krich enner Liéwensgefoer gehollef hun. No enger Begre'ssungsusproch vum Sectio'nspräsident Romain Fandel, an der hien d'Liéwensretter vun Ons Jongen, den Escher Gemengerot mam Burgerméschter, de Schefferot an eng Delegatio'n vun der LPPD wellkomm hêscht, get hien e kurze Reckbleck op de' schwe'erst Joren de' d'Letzeburger Vollek an der preisescher Besatzungszeit matgemacht huet.

Et wor den 1. September 42, et wor de Moment wo' vill Letzeburger o'ni Rücksicht op de' drakonesch Handlungen vum Preiss vill Jongen eng Dir opgemaakt

hun, an bei hinnen hun se eng nei Hémecht fond. Matt Wierder kann én déne Leidd net merci soen, firt den Hâr Fandel fort, well durch hier Handlung ass de Jonktem dem Land erhalen bliwen. Wann mir alleguer emmer eso' zesumme stoen gengen, da ka keng Gefoer ons schueden.

Nom Hâr Fandel huet den Hâr Burgerméschter vun Esch am Numm vun der Gemeng och déne merci gesot de' derzo' beigedroen hun, dem Land seng Jongen ze erhalen. No dèr Ried go'fen d'Diplômen an d'Plaquetten un de' verdengschtvoll letzeburger Leidd verdélt. Dèn Orchester vum Hêr Reimen huet mam Ofspillen vun der „Freihét“ an der Hémecht de' sche'n an onvergiesslech Feier ofgeschloss.

Morts pour la Patrie

BOS René
geb. 6. 4. 25 zu Me'dengen
gefall de 4. 3. 45 bei Stettin

DIEDERICH Marcel
geb. 16. 7. 21 zu Moutfort
gefall de 5. 4. 43 südlich
vum Ladogasee

LEYTEN Nicolas
geb. 22. 10. 22 zu Moutfort
gefall de 26. 7. 43 im Osten